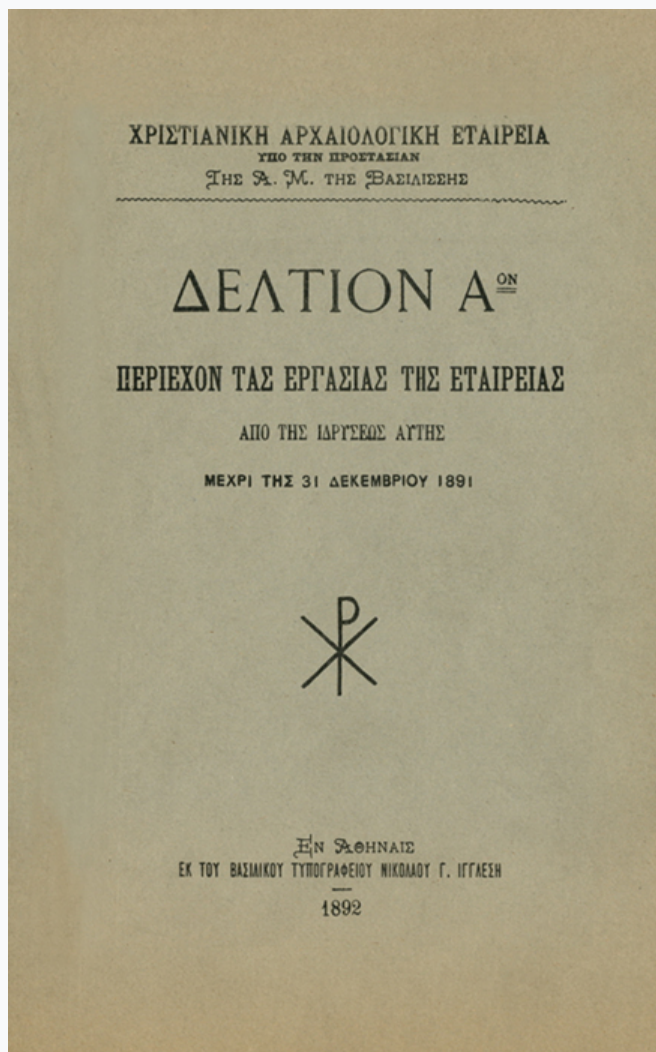

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 1 (1892)

Δελτίον ΧΑΕ 1 (1884-1891), Περίοδος Α'

Γενική Συνέλευσις 30ης Ιανουαρίου 1891.
Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού
Συμβουλίου από 2 Αυγούστου 1889 μέχρι 31
Δεκεμβρίου 1890

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1495](https://doi.org/10.12681/dchae.1495)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (1892). Γενική Συνέλευσις 30ης Ιανουαρίου 1891. Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 2 Αυγούστου 1889 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1890. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 1, 51–55. <https://doi.org/10.12681/dchae.1495>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Γενική Συνέλευσις 30ης Ιανουαρίου 1891. Έκθεσις
των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 2
Αυγούστου 1889 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1890

Δελτίον ΧΑΕ 1 (1884-1891), Περίοδος Α' • Σελ. 51-55

ΑΘΗΝΑ 1892

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

30ης 'Ιανουαρίου 1891.

Προεδρεία Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

[Κατά ταύτην ἀνεγνώσθη ἡ κάτωθι ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ προέδρου κ. Α. Παππούδωφ. Ἐπίσης ὁ τε ταμίης κ. Γ. Ι. Δουρούτης καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου κ. Γ. Λαμπάκης ὑπέβαλον τὰς σχετικὰς ἔκθεσας· μεθ' ὃ ἡ Γ. Συνέλευσις προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς. Τῇ προτάσει τοῦ κ. Ν. Ἀναστασίου ἡ Γ. Συνέλευσις δέχεται, ἵνα, μετὰ 15 ἡμέρας, ὅτε ἀναγνωθῆσεται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, γαίην ἐκλογὴ νέου Συμβουλίου, ἂν καὶ τὸ παρὸν δικαιούται ἀκόμη ἐπὶ ἐξάμηνον νὰ διοικήσῃ. Ἐν τέλει ὁ Σ. Μητροπολίτης εὐχαριστεῖ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ὄντως ἀξίειαν προνοίαν, ἣν λαμβάνει ὑπὲρ διασώσεως τῶν σεπτῶν τῆς Θρησκείας ἡμῶν κειμηλίων].

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1889 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1890

ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ προέδρου κ. Α. Παππούδωφ
κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως
(30 'Ιαν. 1891).

Φίλοι ἐταῖροι,

Κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Καταστατικοῦ προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς σήμερον, ὅπως ἀκούσητέ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκλέξητε τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπὴν.

Τὴν 2 καὶ 25 'Ιουλίου 1889 ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνελθοῦσα ἀνέθηκεν ὑμῖν τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρείας, ἧς ἡ κατάστασις κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ τότε Προεδρείου δὲν ἦτο ποσῶς εὐάρεστος. Πλεῖσταί ἐλλείψεις παρατηρήθησαν καὶ πρὸ ἀνυπερβλήτων εὐρέθημεν δυσχερειῶν. Ἐὰν δὲ ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἠδυνήθημεν νὰ ἐπανορθώσωμεν αὐτὰς ἢ

κατὰ πόσον κανονικῶς εἰργάσθημεν, τοῦτο θέλετε κρίνει ὑμεῖς ἕκ τε τῆς παρουσίας λογοδοσίας καὶ τῆς μετ' οὐ πολὺ ὑποβληθησομένης ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ τέσσαρας μῆνας ἐπράξαμεν πᾶν ὅ,τι ἦν δυνατὸν πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας καὶ διακανόνισιν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας. Κατεστήσαμεν τὴν λειτουργίαν τοῦ Γραφείου κανονικωτάτην· διὰ πολλῶν προσπαθειῶν ἐπετύχαμεν τὴν παραχώρησιν τῶν αἰθουσῶν τούτων, χάρις τῷ Σ. Μητροπολίτῃ κ. Γερμανῶ καὶ τοῖς Σ. Συνοδικοῖς κ. κ. Παναρέτῳ, ἀρχιεπισκόπῳ Μεσσηνίας, Διονυσίῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ζακύνθου, Γρηγορίῳ, ἐπισκόπῳ Νάξου καὶ Δαυίδ, ἐπισκόπῳ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας. Ἐνταῦθα καθιδρύσαμεν τὸ Μουσεῖον τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, οὗτινος ἐγένοντο ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια κατὰ Μάρτιον 1890, παρουσίᾳ ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κτλ. Ἐπεδιώξαμεν δραστηρίως τὴν εἰσπραξίν τῶν καθυστερουμένων συνδρομῶν, προβάλλοντες καὶ εἰς διαγραφὴν πλείστων μελῶν μὴ συμμορφθέντων πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ. Οὕτω πᾶσαν κατεβάλαμεν προσπάθειαν, ἵνα σήμερον εὐπρόσωπον παρουσιάσωμεν ὑμῖν τὴν «Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογ. Ἑταιρείαν».

Εἶνε ἀληθές, ὅτι κατὰ τὸ διαρεῦσαν χρονικὸν διάστημα τῆς προεδρείας ἡμῶν δὲν ἐγένοντο ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις, συνψδὰ τῷ 30 ἄρθρῳ τοῦ Καταστατικοῦ, μεγάλως συντελοῦσαι πρὸς διαφώτισιν τῆς Χριστιανικῆς ἡμῶν ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης. Ἄλλ' ἔχομεν τόσας νέας πολυτίμους δωρεὰς χειμηλίων, ἅς ὁ κ. Διευθυντῆς τοῦ Μουσείου λεπτομερῶς θέλει σᾶς ἀναφέρει· ὥστε ἐν μέρει, φρονοῦμεν, ὅτι ἀναπληροῦται ἡ ἔλλειψις αὕτη καὶ θέλομεν τύχει τῆς ὑμετέρας συγγνώμης ἂν που ἐφάνημεν κατώτεροι τῶν ὑμετέρων προσδοκιῶν.

Τὸν ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ἑταιρείας μεγάλως ἐνίσχυσαν αἱ ὑπὸ τε τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐκδοθεῖσαι ἐγκύκλιοι, πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸ Κράτος Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας, τὰς Ἐπισκοπικὰς Ἐπιτροπὰς κτλ. δι' ὧν ἐγνωστοποιεῖτο ἡ ἐπίσημος ἐγκαθίδρυσις τοῦ Μουσείου ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης καὶ προέπρεπον αὐτοὺς εἰς ἀποστολὴν σεπτῶν κειμηλίων πρὸς πλουτισμὸν αὐτοῦ.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ποιήσωμεν ἐνταῦθα μνεῖαν τῶν περισπουδάστων ὄψεων τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Πασπάτη καὶ τοῦ φιλέλληνοσ κ. Λουδοβίκου Θεορίου, τοῦ μὲν προσενεγκόντος μεγάλην συλλογὴν εἰκόνων τῶν Βυζαντινῶν ναῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεωσ, τοῦ δὲ σχεδιογραφῆματα ἐν πρωτοτύπῳ διαφόρων Βυζαντιακῶν Ἀγιογραφιῶν. Οὐχ ἤττον δέον νὰ μὴ παραλείψωμεν ν' ἀναφέρωμεν καὶ τὴν γενναίαν ὄψεάν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου τῆς Ἑλλάδοσ Μαρκησίου τῆς Βώθησ, πλουτίσαντοσ τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείασ διὰ 3,000 δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι μεγάλωσ ἀνεκούφισαν αὐτὴν, ἥσ οἱ ὑλικοὶ πόροι εἶχον τὰ μέγιστα ἐξαντληθῆ.

Ἡ Ἑταιρεία ἀριθμεῖ μέλη Ἐπίτιμα 31, Τακτικὰ 76 καὶ ἀντεπιστέλλοντα 67. Διεγράφησαν δὲ 116 ὡσ μὴ πληρώσαντα. — Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐξῆλθον 208 ἔγγραφα καὶ εἰσῆλθον 36. Ἐντάλματα δὲ χρηματικὰ ἐξεδόθησαν 32. Ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Μουσείου ἐξάγεται, ὅτι ἀπὸ Μαρτίου 1890—31 Δεκεμβρίου 1890 ἐπεσκέφθησαν αὐτὸ 766 πρόσωπα.

Οἱ χρηματικοὶ πόροι σχετικῶσ εὐρίσκονται εἰσ καλὴν κατὰστασιν. Ὁ κ. Ταμίας μετ' ὀλίγον ἐκθέσει ὑμῖν τὴν κατὰστασιν τοῦ Ταμείου καὶ πῶσ οὐδὲ λεπτόν παραλαβόντεσ κατωρθώσαμεν σήμερον νὰ ἔχωμεν μικρὰν τινα περιουσίαν

ικανοποιούσαν κατά τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον τὰς καθημερινὰς ἡμῶν ἀνάγκας. Τὸ ἡμέτερον ἔργον πάντοτε πλημμελῶς θέλει ἐπιτελεῖται, ἂν μὴ ἔλθωσιν ἀρωγοὶ ὑλικῶς οἱ δυνάμενοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Πῶς εἶνε δυνατόν ἀνευ χρηματικῶν ἐπαρκῶν μέσων νὰ διασώσωμεν τὰς ὀσημέραι καταρρεούσας ἀξιολόγους Βυζαντινὰς Ἐκκλησίας ἢ νὰ ποιήσωμεν ἐπιτοπίως μελέτας ἀρχαιολογικάς, αἱ ὅποιαὶ μεγάλως συμβάλλουσι πρὸς διαφώτισιν πολλῶν σκοτεινῶν σημείων τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς ἢ πῶς ἀπροσκόπτως θέλομεν ἐργασθῆ στερούμενοι Μουσείου μονίμου καὶ διαρκούς, ἀφοῦ αὔριον εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ μετακομίσωμεν ἐντεῦθεν τὸ Μουσεῖον εἰς μυρίας ὑποβαλλόμενοι ζημίας καὶ δαπάνας, ἂν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀλλάξῃ οἴκημα καὶ τὸ νέον δὲν ἔγῃ γῶρον πρὸς ἐγκατάστασιν καὶ ἡμῶν; Ἐζητήσαμεν παρὰ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων τὴν Μοῦνην τῆς Ὀσίας Φιλοθέης πρὸς ἴδρυσιν ἐκεῖ Μουσείου, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμίαν ἐλάβαμεν ἱκανοποιητικὴν ἀπάντησιν.

Κατὰ τὴν προεδρείαν ἡμῶν εἶχαμεν δύο παραιτήσεις τοῦ ταμίου κ. Τιμ. Βισβίτση ἀναχωρήσαντος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Κ. Ν. Ράδου, ὅστις ἔνεκα πολλῶν ἄλλων ἀσχολιῶν του, ἠδυνάτει, ὡς λέγει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς παραιτήσεώς του, ὡς δεῖ νὰ ἐκπληροῖ τὰ τοῦ γραμματέως καθήκοντα. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχαμεν ἔτι κανονίσει τὸ μητρῶον τῶν τακτικῶν μελῶν, δὲν προσεκαλέσαμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐκλέξητε νέους ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων, ἀλλ' ἀναθέσαμεν προσωρινῶς τὸ μὲν Ταμεῖον εἰς τὸν Σύμβουλον κ. Γ. Ι. Δουρούτην, τὰ καθήκοντα δὲ τοῦ γενικοῦ γραμματέως εἰς τὸν κ. Κ. Δ. Καπράλον εἰδικὸν γραμματέα. Ὅπως δὲ ἡ πλῆρες τὸ Συμβούλιον προσεκαλέσαμεν τότε δύο ἀναπληρωτικούς Συμβούλους τοὺς κ. κ. Ἐμ. Λαμπάκην καὶ Κ. Γ. Ζησίου συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Γενικῆς

Συνελεύσεως κατὰ τὴν 25ῃν Ἰουλίου 1889 ληφθεῖσαν.

Ἀνάγκη ὅμως εἰς τὸ μέλλον ἢ ἐργασία νὰ ᾔη οὐσιαστικωτέρᾳ καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ· πρέπει τακτικῶς νὰ γίνωνται ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικαί, ἀνάγκη νὰ συνάψωμεν σχέσεις μετὰ ξένων Ἑταιρειῶν καὶ κατ' ἔτος, εἰ δυνατόν, νὰ ἐκδίδωμεν τεῦχος ἰδιαίτερον, ἐν ᾧ νὰ περιέχωνται σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπιστημονικαὶ διατριβαὶ καὶ ἀποτυπώματα τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ ὑπαρχόντων κυριωτέρων κειμηλίων.

Οὕτω πως ἐργαζόμενοι, ταχέως θέλομεν ἰδεῖ τὴν ἡμετέραν «Χριστιανικὴν ἀρχαιολογικὴν ἐταιρείαν» κατὰ γράμμα ἐκπληροῦσαν τὸν προορισμὸν αὐτῆς καὶ περίβλεπτον κατέχουσαν θέσιν ἐν τῇ Χριστιανικῇ ἀρχαιολογίᾳ καὶ τέχνῃ.

